

**1. znanstveni skup
KARBONATNA PLATFORMA ILI KARBONATNE PLATFORME
DINARIDA**

*1st Scientific Meeting
CARBONATE PLATFORM OR
CARBONATE PLATFORMS OF DINARIDS*

Zagreb, 1. i 2. listopada 2001.
October, 1-2, 2001

**Knjiga sažetaka
ABSTRACTS**

Urednici - *Editors*

**Ivan DRAGIČEVIĆ
Ivo VELIĆ**

Rudarsko-geološko-naftni fakultet / Faculty of Mining, Geology and Petroleum Engineering
Prirodoslovno-matematički fakultet / Faculty of Science
Institut za geološka istraživanja / Institute of Geology
Hrvatsko geološko društvo / Croatian Geological Society

**Zagreb, rujan 2001.
September, 2001**

EKVATORIJALNI SELF PERMSKOG SUPERKONTINENTA - KOLIJEVKA JADRANSKE KARBONATNE PLATFORME/PLATFORMI

(EQUATORIAL SHELF OF THE PERMIAN SUPERCONTINENT - CRADLE
OF THE ADRIATIC CARBONATE PLATFORM/PLATFORMS)

Jasenka SREMAC¹

¹Sveučilište u Zagrebu, Prirodoslovno-matematički fakultet, Geološko-paleontološki zavod, Zvonimirova
8/11, HR-10000 Zagreb, Hrvatska

Ključne riječi: Perm, Pangaea, Palaeotethys, ekvatorijalni Self, karbonatna platforma.

Uvod

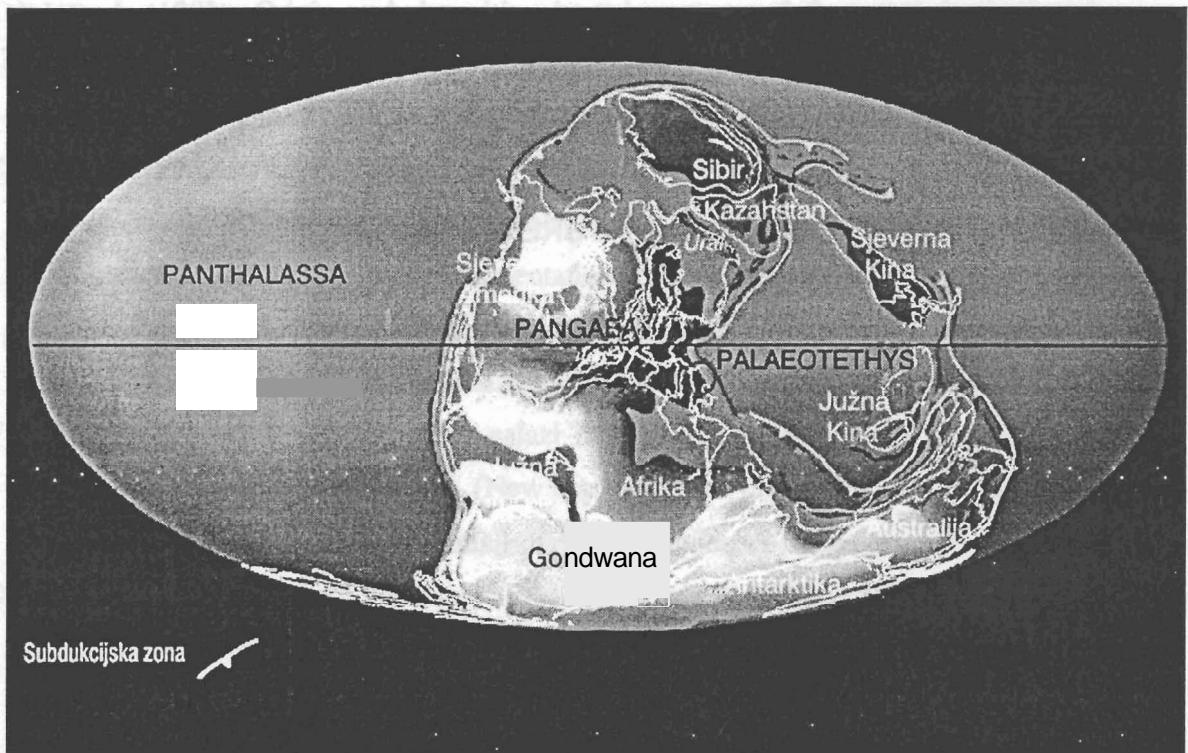
Prije nešto više od 250 milijuna godina, kratonske su mase na Zemljji, tjerane gibanjima u plaštu, postigle najveće zajedništvo u dugoj povijesti Zemlje. Naime, tijekom perma, došlo je do približavanja Sibirsko- Kazahstanskog kratona, i buduće sjeverne Kine Laurasijsko-gondvanskom kontinentu. Time je je dovršen ciklus stvaranja superkontinenta Pangaea-e , golemog kontinentskog prostora, koji se protezao gotovo od pola do pola (slika 1B).

Već ranije, tijekom karbona, od južnog su se kontinenta otkidali dijelovi kopna, te su, putujući prema sjeveru, otočnom barijerom odvojili Palaeotethys more od golemog Panthalassa oceana (slika 1A).

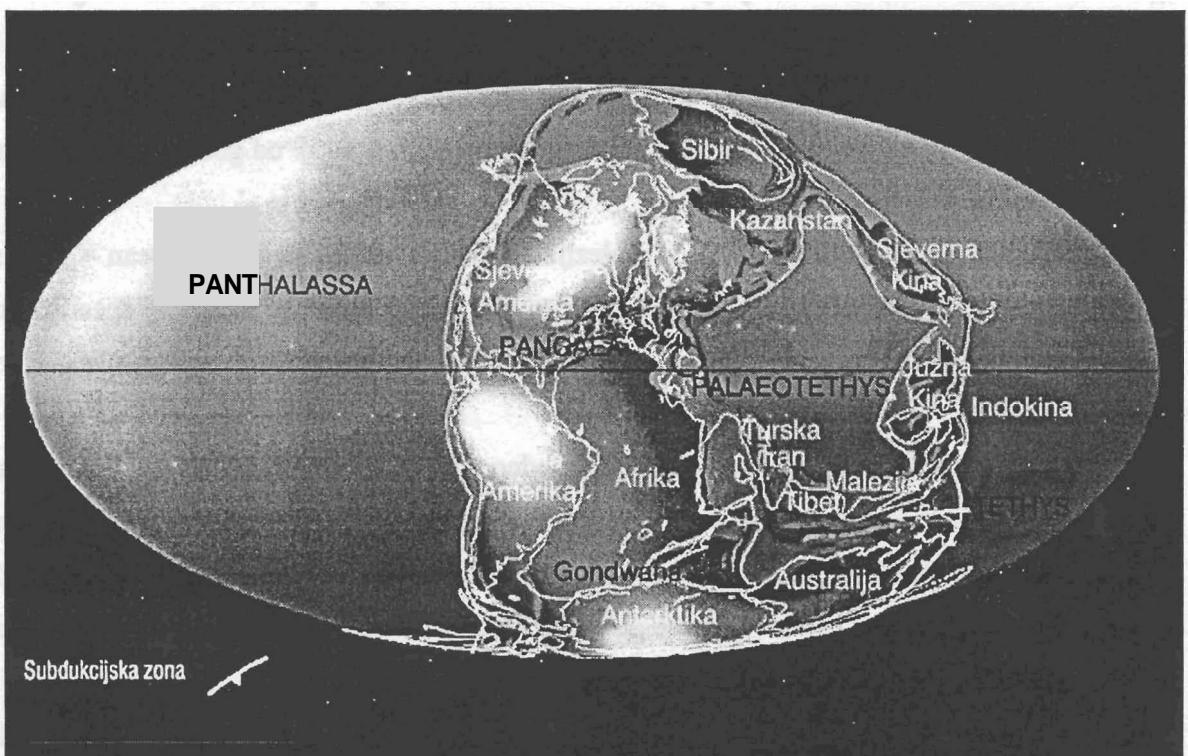
Krajem perma formira se između malezijskog i australskog kopna novi ocean – Tethys, po nekim autorima Neotethys (SCOTESE & LANGFORD, 1995), obilježen vlastitom specifičnom toplovodnom faunom, koja je postupno migrirala prema zapadu, nošena topлом oceanskom strujom.

U doba perma postignute su najveće vrijednosti C i Sr u cijelom fanerozoiku. Naime formiranjem goleme kontinentalne mase stvorio se golemi prostor s izraženom kontinentalnom aridnom klimom. Suša je u plitkomorskim prostorima pogodovala taloženju evaporitnih nasлага, dok su na kopnu isušene goleme površine karbonsko-donjopermskih močvarnih šuma, pa je značajno smanjena akumulacija organskog materijala. Ujedno se izrazito smanjilo i kemijsko trošenje. Povećana količina CO₂ u atmosferi uzrokovala je "efekt staklenika", dovela do povišenja temperature i do 40° u centralnom dijelu superkontinenta, te do otapanja ledenih kapa i povlačenja sniježne granice do 6° u polarnim i subpolarnim prostorima, uz dodatno

otpuštanje CO₂ u atmosferu. Hladna do polarna klima zadržala se samo na dijelu sibirskog kontinenta, te na jugu Australije i Antarktike (BARRON & FAWCETT, 1995).

Slika 1A: Rekonstrukcija rasporeda kontinenata i oceana u mlađem paleozoiku, gornji karbon (prije 306 milijuna godina). Kružićem je označen prepostavljeni položaj Hrvatske.

Slika 1B: Rekonstrukcija rasporeda kontinenata i oceana u mlađem paleozoiku, gornji perm (prije 255 milijuna godina). Kružićem je označen prepostavljeni položaj Hrvatske.

Topla je klima pogodovala karbonatnoj sedimentaciji, koja se odvijala na razmjerno velikom području pankontinentskog Selfa, te su platformni uvjeti s karbonatnom sedimentacijom dokazani na većem broju permskih nalazišta širom svijeta. Karbonatnu platformu pratilo je i u permu stvaranje grebenskih sedimenata, od kojih su neki svojom poroznošću omogućili akumulaciju organske tvari, stvarajući neka od najvećih svjetskih nalazišta nafte (Texas, Iran, Kina; KLEMME & ULMISHEK, 2001). Pojas permskih grebenskih struktura u južnom dijelu Palaeotethys-a može se pratiti zapadno od Irana, kroz Crnu Goru, Srbiju, Hrvatsku i Sloveniju (RAMOVŠ & SREMAC, 1986; RAMOVŠ et al., 1987; PEŠIĆ et al., 1988, RAMOVŠ et al., 1990), a platformna je sedimentacija zabiljejena u Eitavom prostoru Alpida i Dinarida (HERAK, 1991).

Permski platformni sedimenti Hrvatske

Permski platformni sedimenti Hrvatske sustavno su istraživani već od 40-tih godina ovog stoljeća, osobito na području Velebita, gdje se može pratiti kontinuitet karbonatne sedimentacije od sredine do kraja perma. Karbonatni je kompleks po nekim procjenama debeo i do 900 m (KOCHANSKY-DEVIDÉ, 1965), te ga FLÜGEL (1977) naziva Velebit formacijom. U zadnjih petnaestak godina veća je pažnja posvećena paleoekološkim istraživanjima (SREMAC, 1986; SREMAC, 1991). Pri pokušaju rekonstrukcije karbonatne platforme, praćeni su sedimenti stratigrafski jasno dokumentiranog horizonta, debelog najviše do 30 m (zona Neoschwagerina *craticulifera*), taloienog sredinom perma (murgab). Plitko dno platforme, najčešće dubine do desetak metara, bilo je obrasio algalnim livadama, a na više su mesta fiksoseljni i inkrustirajući organizmi (spužve, briozoi, cijanobakterije, neki brahiopodi) izgradili humčaste tvorevine, medu kojima su na dva lokaliteta otkriveni i pravi krpasti grebeni. Unutar platforme pojedine su depresije poslužile za taloženje sedimenta mutnim strujama. Morska se razina u više navrata dizala i spuštala, pa bi se plići dijelovi dna povremeno našli iznad morske razine.

Karbonatna sedimentacija započela je na ovom području u vrijeme dok su se na okolnim prostorima još taložili klastični sedimenti gredenskog tipa, a trajala je kroz čitav mlađi perm. Zanimljivo je spomenuti da su neki od stanovnika platforme, među kojima i neki graditelji grebena, u doba perma bili široko rasprostranjeni, te se mogu naći sličnosti s vrlo udaljenim i prostorno posve odvojenim (?) grebenom Delaware bazena u Texasu. Zapaien je i razmjerno veliki broj endemske vrsta, osobito sesilne makrofaune, što svjedoči o izdvojenosti ovog prostora unutar Palaeotethys-a.

Kraj Perma – doba velikih promjena

Zapisi u stijenama govore o **velikim** promjenama na **kraju perma**. U raznijerno kratkom vremenu izumrlo je, prema **nekim** procjenarna, i do 90 % vrsta marinskih organizama, te su posve nestali predstavnici Eak 54 % familija. Dominantna paleozojska morska **invertebratna** fauna, sastavljena pretežito od **ramenonožaca**, mahovnjaka i morskih ljiljana, posve je zamijenjena modernom faunom s dominacijom **mekušaca**, pretežito predstavnika mobilne infaune. Premda su kopneni organizmi doživjeli znatno manje promjena, smatra se da je stresni dogadaj na granici perma i trijasa bio daleko intenzivniji od Eesto spominjane katastrofe na granici krede i tercijara.

Medu uzrocima naglog izumiranja najčešće se navode globalna regresija i intenzivni vulkanizam u zapadnom Sibiru, dok neki autori spominju i izvanzemaljske uzroke (udar meteorita).

Krajem perma morska je **razina drastično pala**. Procjenjuje da se nivo mora snizio za 210 – 280 m, te je, prema nekim novijim istraživanjima, u vrijeme maksimalne regresije Eak 60 – 92 % morskog prostora pretvoreno u kopno. Vrijednosti C, S i Sr, izrazito visoke u permu, pale su približno na današnju razinu (SCOTESE & LANGFORD, 1995; ERWIN, 1995).

Zbog intenzivne regresije rijetki su geološki stupovi na kojima se može pratiti kontinuitet morske sedimentacije iz **perma** u trijas, te su **takvi** lokaliteti predmet intenzivnog istraživanja.

U Hrvatskoj je kontinuitet u sedimentaciji iz **perma** u trijas utvrđen na području Samoborske gore i Banovini, gdje su prisutni **klastični** sedirnenti, mjestimice s lećama evaporita. Na nekim lokalitetima u Velebitu **zadržala** se karbonatna sedimentacija sve do kraja perma (KOCHANSKY-DEVIDÉ, 1965; RAMOVŠ et al, 1987; RAMOVŠ & KOCHANSKY-DEVIDÉ, 1981; SREMAC, 1991), te su u novije vrijeme obnovljena i intenzivirana istraživanja permotrijaske granice na tom prostoru.

Literatura

- BARRON, E.J. & FAWCETT, P.J. (1995): The Climate of Pangea: A Review of Climate Model Simulations of the Permian - U: SCHOLLE, P.A.; PERYT, T.M. & ULMER-SCHOLLE, D.S. (Eds.): The Permian of Northern Pangea. Vol.1. Paleogeography, Paleoclimates, Stratigraphy. 37-52, 11 sl., Springer-Verlag, Berlin – Heidelberg.
- ERWIN, D.H. (1995): The End-Permian Mass Extinction. U: SCHOLLE, P.A.; PERYT, T.M. & ULMER-SCHOLLE, D.S. (Eds.): The Permian of Northern Pangea. Vol.1.

- Paleogeography, Paleoclimates, Stratigraphy. 20-36, 4 sl., Springer-Verlag, Berlin–Heidelberg.
- FLÜGEL, E. (1977): Environmental models for Upper Paleozoic benthic calcareous algal communities - U: FLÜGEL, E. (Edit.): Fossil Algae. 314-343, 3 sl., 4 tab., 8 tabl., Springer-Verlag, Berlin–Heidelberg.
- HERAK, M. (1991): Dinaridi. Mobilistički osvrt na genezu i strukturu - *Dinarides. Mobilistic view of the genesis andstructure*. Acta geol. 21/2, 35-117, 28 sl., Zagreb.
- KLEMME, H.D. & ULMISHEK, G.F. (2001): Effective Petroleum Source Rocks of the World: Stratigraphic Distribution and Controlling Depositional Factors - Internet adresa: energy.er.usgs.gov/products/papers/World_oil/AAPG/bulletin/tabc_01.htm.
- KOCHANSKY-DEVIDÉ, V. (1965): Karbonske i permske fuzulinidne foraminifere Velebita i Like - Srednji i gornji perm. Acta geol. 5, 101-137, 14 tab., 2 tabl., Zagreb.
- PEŠIĆ, L.; RAMOVŠ, A.; SREMAC, J.; PANTIĆ-PRODANOVIĆ, S.; FILIPOVIĆ, I.; KOVACS, S. & PELIKAN, P. (1988): Upper Permian deposits of the Jadar region and their position within the Western Palaeotethys - Mem. Soc. Geol. Ital. 34 (1986), 211-219, 3 sl., 1 tabl., Roma.
- RAMOVŠ, A. & SREMAC, J. (1986): Permian reefs in Yugoslavia - IGCP Project No.5: Corr. Prevarisc. Varisc. Eu. Alp. Meditarr. Mt. Belts. Final Meeting, Sardinia 1986, 69-76, Cagliari.
- RAMOVŠ, A.; SREMAC, J. & KULENOVIĆ, E. (1987): Results of biostratigraphical investigations in Western Yugoslav Paleozoic realized in IGCP Project No.5 - U: FLUGEL, H.W.; SASSI, F.P. & GRECULA, P.: Pre-Variscan and Variscan events in the Alpine - Mediterranean mountain belts, Alfa Publ., 397-406, 3 sl., Bratislava.
- RAMOVŠ, A.; HINTERLECHNER-RAVNIK, A.; KALENIĆ, M.; KARAMATA, S.; KOCHANSKY-DEVIDÉ, V.; MIRKOVIĆ, M.; PETKOVSKI, P.; SREMAC, J.; KRSTIĆ, B.; KULENOVIĆ, E. & TEMKOVA, V. (1990): Stratigraphic correlation forms of the Yugoslav Paleozoic - Rend. Soc. Geol. Ital. 12 (1989), 359-383, 1 sl. 20 tab., Roma.
- SCOTESE, C.R. & LANGFORD, R.P. (1995): Pangea and the Paleogeography of the Permian - U: SCHOLLE, P.A.; PERYT, T.M. & ULMER-SCHOLLE, D.S. (Eds.): The Permian of Northern Pangea - Vol.1. Paleogeography, Paleoclimates, Stratigraphy. 3-19, 13 sl., Springer-Verlag, Berlin – Heidelberg.
- SREMAC, J. (1986): Middle Permian Brachiopods from the Velebit Mts. (Croatia, Yugoslavia). *Srednjopermski brachiopodi Velebita (Hrvatska, Jugoslavija)*. Palaeont. Jugosl. 35, 1-43, 15 tab., 9 sl., 1 tabl., Zagreb.
- SREMAC, J. (1991): Zona Neoschwagerina craticulifera u Srednjem Velebitu. (*Zone Neoschwagerina craticulifera in the Middle Velebit Mt. /Croatia, Yugoslavia/*) - Geologija 34, 7-55, 3 sl., 13 tab., 2 tabl., Ljubljana.